

ความเป็นมาของกองทุนพัฒนาโรงเรียน (รวมพลัง)

1. คณะมิชชันนารีกับการศึกษา

คณะมิชชันนารีนิกายโปรเตสแตนต์ได้เข้ามาในประเทศไทยเพื่อประกาศศาสนาเป็นครั้งแรกในประเทศไทยเมื่อ ค.ศ. 1828 โดยมีศาสนาจารย์ นายแพทย์ คาร์ล กุ๊ตสลาฟ (หมอกีคลับ) และศาสนาจารย์ยาขอบ ทอมลิน (หมอดอมลิน) ซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

นอกจากจะทำการประกาศศาสนาแล้ว คณะมิชชันนารีในยุคนั้นยังได้ทำการช่วยรักษาพยาบาลคนเจ็บป่วยจนทำให้เป็นที่ยอมรับเลื่อมใสของคนไทยเป็นอันมาก และยังได้มีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษาแก่กุลบุตรกุลธิดาชาวไทยอีกด้วย คือ ได้มีการจัดตั้งสถานศึกษาขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศไทย โดยมี มิสซิสเฮาส์เป็นผู้ริเริ่ม เพื่อสอนเด็กหญิงไทยให้รู้จักอ่านเขียนหนังสือ โดยเฉพาะการอ่านพระคัมภีร์ เย็บปักถักร้อย และได้ขยายไปสอนแก่สตรีผู้สูงศักดิ์ในวังอีกด้วย ต่อมาก็ได้จัดตั้งขึ้นเป็นโรงเรียนชื่อว่า "โรงเรียนแอเรียต เอ็ม เฮาส์" เมื่อ ค.ศ. 1874 (พ.ศ. 2417) แต่คนไทยนิยมเรียกกันว่า "โรงเรียนกุลสตรีวังหลัง" ได้ทำการสอนจนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมีการแจกประกาศนียบัตรแก่ผู้จบหลักสูตรของโรงเรียน นับว่าโรงเรียนกุลสตรีวังหลังมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาของสตรีไทยในสมัยนั้น โดยจะเห็นว่าในช่วง ค.ศ. 1900 (พ.ศ. 2443) นั้นมีครูสตรีไทยที่สอนหนังสือในโรงเรียนรัฐบาลถึง 13 แห่ง รวมทั้งครูสตรีที่สอนในโรงเรียนของมิชชันนารีทั่วประเทศต่างก็จบการศึกษาจากโรงเรียนกุลสตรีวังหลังทั้งสิ้น

ไม่เพียงแต่เท่านั้น คณะมิชชันนารียังได้ขยายการศึกษาออกไปอีกโดยเฉพาะในปี ค.ศ. 1914 มิส เอटनाโคล ได้ซื้อที่ดินที่บางกะปิ จำนวน 25 ไร่ ซึ่งขณะนั้นเป็นที่นากร้าง เปลี่ยวและห่างไกลจากตัวเมืองมาก แล้วทำการสร้างเป็นอาคารเรียนขึ้นด้วยเงินที่ได้จากการบริจาคของมิตรสหายชาวต่างประเทศ โดยย้ายโรงเรียนกุลสตรีวังหลังมารวมกับโรงเรียนที่สร้างใหม่ที่บางกะปิ และเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย" มิสโคลถึงแก่กรรมเมื่อ ค.ศ. 1940 (พ.ศ. 2483) นับว่าเป็นมิชชันนารีผู้หนึ่งที่ได้อุทิศตนเสียสละเพื่อการศึกษาและการเผยแพร่ศาสนา

นอกจากจะมีส่วนในการอบรมสั่งสอนกุลสตรีไทยแล้ว คณะมิชชันนารียังได้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาของกุลบุตรไทยอีกด้วยการสร้างโรงเรียนชายชั้นซึ่งได้แก่ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนในปัจจุบัน

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย แต่เดิมนั้นเป็นโรงเรียนชาย อยู่ที่ตำบลวัดแจ้ง เริ่มสอนเมื่อปี ค.ศ. 1852 นักเรียนส่วนใหญ่เป็นลูกหลานคนจีนเกือบหมด ต่อมาในปี ค.ศ. 1862 คณะมิชชันนารี จึงย้ายโรงเรียนจากวัดแจ้ง ไปตั้งที่สำเพ็ง บนที่ดินอีกแห่งหนึ่งที่อเมริกันเพรสไบทีเรียนซื้อไว้ ในปี 1892 โรงเรียนเอกชนที่ตำบลกระฎี่จีน ได้ยุบแล้วมารวมกับที่สำเพ็งให้ชื่อว่า "สำเพ็งบอยคริสเตียนไฮสกูล" ต่อมาจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับที่สำเพ็งขยายไม่ได้ จึงซื้อที่ดินที่ถนนประมวญจากเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี สร้างอาคารเรียนทันสมัย แล้วขนานนามว่า "กรุงเทพคริสเตียนไฮสกูล" ในปี 1913 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย" และในปี 1920 โรงเรียนนี้ได้รับการรับรองวิทยฐานะเทียบเท่าโรงเรียนรัฐบาลนับเป็นโรงเรียนเอกชนแห่งแรกในประเทศไทย

เมื่อปี ค.ศ. 1886 ในสมัยรัชกาลที่ 5 ศาสตราจารย์ ดี.จี. คอลลิ้นจ์และภรรยาเดินทางมาเชียงใหม่ เปิดโรงเรียนชายขึ้นแห่งหนึ่งที่กิ่งตำบลวังสิงห์คำ ต่อมาใน ค.ศ. (พ.ศ. 2442) ศาสตราจารย์ ดร. วิลเลียม แฮร์ริส ได้มาเป็นอาจารย์ใหญ่และได้ย้ายที่ตั้งโรงเรียนชายไปอยู่ที่ใหม่ และขยายกิจการให้เจริญก้าวหน้าขึ้น จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1906 (พ.ศ. 2449) พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ขณะนั้นทรงดำรงตำแหน่งมกุฎราชกุมารได้เสด็จมาทรงวางศิลาฤกษ์ และพระราชทานชื่อโรงเรียนว่า "โรงเรียนปรินส์รอยแยลวิทยาลัย" โดยมีกระแสพระราชดำรัสว่า "ข้าพเจ้ามีความปิติยินดีในการตั้งชื่อโรงเรียนใหม่ ซึ่งได้วางศิลาฤกษ์ไปตั้งแต่วันที่ "ปรินส์รอยแยลวิทยาลัย" ขอให้สถานศึกษาที่ข้าพเจ้าตั้งชื่อจงเจริญพัฒนาไม่ลดงไพบูลย์ให้ยั่งยืนสถาพรเป็นสถานศึกษาอันทรงคุณค่า ภายใต้การดำเนินงานของคณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนแห่งเชียงใหม่ นี่คือการปรารถนาแห่งเพื่อนผู้สัจจริง....."

ในขณะเดียวกันที่มีการจัดสร้างโรงเรียนชายหรือที่เรียกชื่อใหม่ตามที่ได้รับพระราชทานนามว่า "ปรินส์รอยแยลวิทยาลัย" นั้นก็ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนหญิงขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีซิสแมคคิลวารี ในระยะแรกได้นำเด็กหญิงมาเรียนเย็บปักถักร้อย และสอนพระคัมภีร์ โดยมีมิสโคลล์มาช่วยสอน ในระยะแรกโรงเรียนหญิงของมิสซิสแมคคิลวารีมีชื่อว่า "โรงเรียนสตรีพระราชชายา" ต่อมาในปี ค.ศ. 1923 (พ.ศ. 2466) ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนดาราวิทยาลัย" ตามพระนามของพระราชชายาเจ้าดารารัศมี ในรัชกาลที่ 5

คณะมิชชันนารีอเมริกันเพรสไบทีเรียนได้บุกเบิกการศึกษาในประเทศไทยตั้งแต่ในยุคแรกเมื่อต้นศตวรรษที่ 19 จนเป็นปีกแผ่นขยายออกไปอย่างกว้างขวางในจังหวัดต่าง ๆ อีกหลายแห่งทั่วประเทศ ปรากฏกระทั่งเกิดสงครามโลกครั้งที่สองจึงได้หยุดชงกลงไปชั่วคราว และได้กลับมาอีกครั้งหนึ่งเมื่อสงครามโลกสงบลง และได้ขยายการศึกษาที่อยู่ในเครือของคณะมิชชันนารีออกไปทั่วทุกภาคของประเทศ

2. การจัดการศึกษาภายใต้สภาคริสตจักรในประเทศไทย

หลังจากที่ได้มีการฉลองครบรอบ 100 ปี ของคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์เมื่อ ค.ศ. 1928 (2471) แล้ว ได้มีความพยายามที่จะจัดตั้งสภาคริสตจักรแห่งชาติขึ้น โดยมีผู้แทนจากคณะต่าง ๆ ได้แก่ คณะอเมริกันเพรสไบทีเรียน คณะสมาคมเผยแพร่พระกิตติคุณ คณะเซเวนเดย์แอดเวนติสต์ สมาคมพระคริสตธรรมอเมริกัน ฯลฯ เข้าร่วมประชุมและเสนอความคิดตั้งกล่าวจนกระทั่ง ค.ศ. 1934 (พ.ศ. 2477) หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย จึงได้มีการจัดตั้งสภาคริสตจักรแห่งชาติ และสถาปนาเป็น "สภาคริสตจักรในประเทศไทย" ขึ้นในที่สุด และคณะมิชชันนารีต่าง ๆ ที่เข้ามาเผยแพร่ศาสนาในประเทศไทยก็ได้สลายตัวมาร่วมอยู่ในสภาคริสตจักรในประเทศไทย รวมทั้งสหเพรสไบทีเรียนอเมริกา ซึ่งได้สลายตัวเข้าร่วม เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2500 (ค.ศ. 1957) ตลอดจนคณะต่าง ๆ อาทิ คณะดีไซเปิล ฯลฯ ทำให้บรรดาทรัพย์สินของคณะมิชชันนารี เช่น โรงเรียน โรงพยาบาลต๋อง โอนตกมาเป็นของมูลนิธิสภาคริสตจักรในประเทศไทย

ภายใต้การดำเนินงานของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ได้มีการจัดตั้งกองการศึกษาขึ้นเพื่อรับผิดชอบดูแล การจัดการศึกษาของโรงเรียนต่าง ๆ ที่สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ปัจจุบันมีทั้งสิ้น 29 โรงเรียนทั่วราชอาณาจักร ดังนี้

1. เชียงรายวิทยาคม
2. ปรีณิสรอยแยลล์วิทยาลัย
3. ตาราวิทยาลัย
4. เคนเน็ตแม็คเคนซี
5. วิชชานารี
6. เจริญราษฎร์
7. น่านคริสเตียนศึกษา

8. ผดุงราษฎร์
9. กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
10. เชนเฮล์เม็มโมเรียล
11. วัฒนาวิทยาลัย
12. อรุณประดิษฐ์
13. สุริยวงศ์
14. ศรีธรรมราชศึกษา
15. ตรังคริสเตียนศึกษา
16. บำรุงวิทยา
17. สหบำรุงวิทยา
18. รั้งษ์วิทยา
19. สหศาสตร์ศึกษา
20. สหคริสเตียนศึกษา
21. คริสเตียนไพศาลศาสตร์
22. สืบที่ธรรม
23. เชียงใหม่คริสเตียน
24. สว่างวิทยา
25. อนุบาลแสงประเสริฐ
26. สัจจพิทยา
27. หัวกุญแจคริสเตียนวิทยา
28. สามมุกคริสเตียนวิทยา
29. อุดรคริสเตียนวิทยา

3. โครงการกองทุนพัฒนาโรงเรียน (รวมพลัง)

ในด้านการศึกษาทงสภาคริศตจักรในประเทศไทย ซึ่งมีกองการศึกษาเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบนั้น พบว่าแต่ละโรงเรียนมีฐานะการเงินไม่เท่าเทียมกัน บางโรงเรียนมีฐานะการเงินดี มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย บางโรงเรียนมีฐานะทางการเงินพอเลี้ยงตัวเองได้ มีรายรับกับรายจ่ายพอ ๆ กัน แต่บางโรงเรียนมีฐานะทางการเงินไม่ดี มีรายรับไม่พอกับรายจ่าย ทำให้ประสบกับการขาดทุน ไม่สามารถเลี้ยงตนเองได้ และไม่สามารถพัฒนาโรงเรียนให้เจริญได้เท่าเทียมกัน ดังนั้น ทางกองการศึกษาจึงได้ทำโครงการ "โรงเรียนพี่ช่วยโรงเรียนน้อง" เพื่อจะให้โรงเรียนที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ช่วยเหลือโรงเรียนที่ไม่สามารถเลี้ยงตนเองได้ แต่ก็ไม่สามารถแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ จนกระทั่งในปี 1985 ได้มีการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนมูลนิธิแห่งประเทศไทยขึ้น ระหว่างวันที่ 11-15 เมษายน 1985 ณ โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี ที่ประชุมได้เสนอให้มีการรวมพลังพัฒนาโรงเรียนของมูลนิธิโดยเสนอแนวทางพัฒนาโรงเรียนดังนี้

1. เสนอให้กองการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียนมูลนิธิฯ ทุกโรงเรียน ตลอดจนถึงการขึ้นเงินเดือนผู้บริหาร ครู การลงทุนต่าง ๆ และการปรับปรุงคุณภาพของบุคลากร รวมทั้งการตั้งบณุกเงิน
2. ให้มีการรวมทุนกัน ที่มาของกองทุนอาจได้มาจาก
 - 2.1 เงินค่ารายหัวนักเรียน
 - 2.2 เงินรวมพลัง
 - 2.3 เงินโบนัส - 1969
 - 2.4 เงิน 25 เปอร์เซ็นต์ จากรายได้สูงกว่ารายจ่ายที่ส่งให้สภาฯ
 - 2.5 รายได้อื่น ๆ
3. เสนอให้มีโครงการโรงเรียนพี่ช่วยโรงเรียนน้อง ดังนี้
 - 3.1 ภาคใต้ โรงเรียนนครศรีธรรมราชเป็นพี่เลี้ยง
 - 3.2 ภาคกลาง โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย และโรงเรียนอรุณประดิษฐ์เป็นพี่เลี้ยง
 - 3.3 ภาคเหนือ โรงเรียนดาราวิทยาลัยและโรงเรียนปรินสรอยแยลล์วิทยาลัยเป็นพี่เลี้ยง
4. เสนอให้รวมเงินเดือนผู้บริหารโรงเรียนมูลนิธิฯ ทุกโรงเรียนไว้ที่กองการศึกษา

หลังจากนั้นที่ประชุมได้มอบหมายให้กองการศึกษา เป็นฝ่ายดำเนินการต่อไป ซึ่งได้มีการประชุมผู้บริหารโรงเรียนและกรรมการมูลนิธิ หลายครั้ง จนกระทั่งการประชุมสมัยวิสามัญ ครั้งที่ 6/1987 วันที่ 8-9 สิงหาคม 1987 โดยได้พิจารณาเรื่องการจัดตั้งกองทุนพัฒนา (รวมพลัง) จึงได้มีมติที่ สค. 201/1987 และ มสท.100/1987 ดังต่อไปนี้

อนุมัติโดยหลักการให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาโรงเรียน (รวมพลัง) และแต่งตั้งอนุกรรมการ ดังมีรายนามต่อไปนี้ เป็นผู้พิจารณาเพื่อเสนอต่อกรรมการอำนวยการสภาฯ ต่อไป

1. เจ้าหน้าที่สภาฯ เป็นประธานเรียกประชุม
2. ดร.บุญทอง ภูเจริญ
3. นพ.นิพนธ์ ตรังรัฐนิทย์
4. ผป.วิศาล ภัทรธรรมมาศ
5. มน.ทวีศักดิ์ มหชวโรจน์
6. อ.เกษม ตริอินทอง

กรรมการชุดดังกล่าวได้มีการประชุม 2 ครั้ง ครั้งที่ 2/1987 วันที่ 2 พฤศจิกายน 1987 ณ สภาคริสตจักรฯ ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติที่ อ.กท.2/1987 "เสนอต่อมูลนิธิ ให้หน่วยงานที่เป็นสถานการศึกษา หรือที่ดำเนินการคล้ายคลึงกันส่งเงินบำรุงสภาฯ ตามหลักการกองทุนพัฒนาโรงเรียน (รวมพลัง) ตามที่กองการศึกษาได้เสนอมา โดยคิดอัตรารายรับจริงของแต่ละปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 1988 ถึงปีการศึกษา 1990 และหลังจากนั้นให้มีการประเมินผล"

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อช่วยเหลือโรงเรียนที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ทางด้านการเงิน ให้มีโอกาสได้รับเงินจาก "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง) ไปพัฒนาโรงเรียน
2. เพื่อเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโรงเรียนมูลนิธิ แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
3. เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย "โรงเรียนพี่ช่วยโรงเรียนน้อง" โดยให้โรงเรียนที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ ได้มีโอกาสช่วยเหลือโรงเรียนที่ไม่สามารถเลี้ยงตนเองได้
4. เพื่อให้โรงเรียนทุกโรงเรียนของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรฯ สามารถเลี้ยงตนเองได้ในอนาคต

5. เพื่อให้โรงเรียนทุกโรงเรียนของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรฯ ได้เป็นแหล่งประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ตลอดไป

6. เพื่อเป็นการถวายพระเกียรติและสง่าราศีของพระเจ้า โดยการร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรฯ กับคริสตจักรท้องถิ่น

การเป็นสมาชิกและสิทธิ์

1. โรงเรียนของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรฯ ต้องเป็นสมาชิกของ "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง)

2. โรงเรียนที่เป็นสมาชิกต้องจ่ายเงินบำรุง "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง) ตามอัตราส่วนที่มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรฯ กำหนดไว้ในแต่ละปี ตามมติที่ มสท.47/1988 คือ "ให้หน่วยงานที่เป็นสถาบันการศึกษา หรือที่ดำเนินงานคล้ายคลึงกันส่งเงินบำรุงมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรฯ ตามหลักการ "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง) ตามที่กองการศึกษาฯ ได้เสนอมา โดยคิดอัตราจากรายรับจริงของแต่ละปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 1988 ถึงปีการศึกษา 1990 และหลังจากนั้นให้มีการประเมินผล

3. โรงเรียนที่เป็นสมาชิกต้องจ่ายเงินบำรุง "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง) ครบ 1 ปี (12 เดือน) ติดต่อกัน จึงจะมีสิทธิ์ขอรับการช่วยเหลือ

4. โรงเรียนได้รับการช่วยเหลือหรือไม่ เป็นจำนวนเท่าใด ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของกรรมการกองทุนพัฒนาโรงเรียน (รวมพลัง) และเงินที่ช่วยเหลือโรงเรียนไปนั้นถือเป็นเงินช่วยเหลือโดยไม่เรียกคืน หรือให้ส่งคืนไม่คิดดอกเบี้ย ซึ่งกรรมการจะพิจารณาเป็นกรณีไป

คณะกรรมการ

คณะกรรมการ "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง) ประกอบด้วยกรรมการจำนวน 9 คน คือ

1. ผู้แทนเลือกจากที่ประชุมผู้บริหารโรงเรียน 4 คน
2. ประธานกรรมการอำนวยการกองการศึกษาฯ เป็นประธานคณะกรรมการ โดยตำแหน่ง
3. ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ โดยตำแหน่ง
4. ผู้แทนจากกรรมการดำเนินงานกองการศึกษาฯ 2 คน
5. ผู้แทนจากมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย 1 คน

หน้าที่กรรมการ

หน้าที่ของคณะกรรมการ "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง) มีดังนี้

1. ให้ดำเนินงานภายใต้ความรับผิดชอบของกรรมการอำนวยการกองการศึกษา (ตามมติที่ มสท. 48/1988)
2. ผู้อำนวยการกองการศึกษา เป็นผู้รับเรื่องขอความช่วยเหลือจากโรงเรียนที่เป็นสมาชิก "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง)
3. พิจารณาตัดสินให้ความช่วยเหลือโรงเรียน โดยนำเสนอให้กรรมการอำนวยการกองการศึกษา เพื่ออนุมัติ

การจัดสรรเงินกองทุนพัฒนาโรงเรียน (รวมพลัง)

1. บำรุงมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรฯ ร้อยละ 10 ของรายได้ทั้งหมดของแต่ละปี
2. ยอดเงินที่เหลือจากข้อ 1 ให้นำไปจัดสรรดังนี้
 - 2.1 ร้อยละ 35 เป็นงบประมาณของกองการศึกษาฯ
 - 2.2 ร้อยละ 65 เป็นงบประมาณดำเนินงานของ "กองทุนพัฒนาโรงเรียน"

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงระเบียบ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงระเบียบ "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการด้วยคะแนน 2 ใน 3 ของคณะกรรมการทั้งหมด

การรักษาระเบียบ

ให้ประธานกรรมการ "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง) รักษาให้เป็นไปตามระเบียบ ดังนี้

1. การส่งเงินบำรุงกองทุนพัฒนาโรงเรียนปีการศึกษา 1988 โดยขอส่งตั้งแต่เดือนธันวาคม 1988 - เมษายน 1989 โดยเฉลี่ยเป็นรายเดือนภายใน 5 เดือน สำหรับปี 1989 ทางคณะกรรมการฯ ได้เสนอแนะโรงเรียนคือ อาจจะช่วยตามกำลังของแต่ละโรงเรียน ดังนี้
 - 1.1 จ่ายงวดเดียว
 - 1.2 จ่ายภาคเรียนละ 2 งวด
 - 1.3 จ่ายรายเดือน

2. การเสนอขอความช่วยเหลือจาก "กองทุนพัฒนาโรงเรียน" (รวมพลัง) ให้โรงเรียนต่าง ๆ ที่ไม่สามารถกู้เงินจาก สช. หรือแหล่งอื่นได้ทำโครงการต่าง ๆ เสนอไปยังผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ

2.1 โครงการก่อสร้างในวงเงินไม่เกิด 5 ล้านบาท โดยโรงเรียนนั้น ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ของโรงเรียนไม่น้อยกว่า 30%

2.2 โครงการซ่อมแซมใหม่ ในวงเงิน 1 ล้านบาท

2.3 อุปกรณ์การเรียนการสอน ในวงเงิน 1 ล้านบาท

2.4 ห้องสมุด ในวงเงิน 5 ล้านบาท

2.5 การทดรองจ่ายเงินเดือนครูในกรณีฉุกเฉิน

PAYAP UNIVERSITY